

dog givet, at hvis en Maskine virkelig er farlig, vil Fabrikanten staa sig daarligt ved at lade den komme paa Markedet, da den hurtigt vilde komme i saadan Miskredit, at han vist ikke vilde faa afsat ret mange. Noget stort Spørgsmaal er det, som sagt, ikke, der har ikke hidtil foreligget Tilfælde, hvor der var Tale om at forbyde saadanne farlige Maskiner, men jeg vil dog fraraade at vedtage de to Ændringsforslag.

Ændringsforslaget under Nr. 49 til § 38 regner jeg heller ikke for at være noget stort Spørgsmaal. Den paagældende Paragraf drejer sig om et af Arbejderne i en Virksomhed nedsat Udvalgs Ret til at indberette til Tilsynet, at denne eller hin Mangel efter deres Mening forefindes. Jeg tror, at det for Fabriktilsynet vilde være en Behagelighed at beholde denne Bestemmelse for at undgaa den Mængde anonyme Skrivelser, det nu faar om, at denne eller hin Mangel er til Stede. Det er altid behageligere, naar en saadan Meddelelse kan gives under virkelig legale Forhold, uden at de paagældende behøve at være ængstelige for at komme i Miskredit, være sig hos Arbejdsgiverne eller hos enkelte af Arbejderne. Jeg vil derfor henstille, at man lader Paragraffen blive staaende; men det er, som sagt, ikke af stor Betydning.

Endnu skal jeg kun nævne Ændringsforslagene under Nr. 51 og 52 angaaende Sammensætningen af Arbejdsraadet. Der er jo allerede nu et Arbejdsraad, og Stillingen er for Tiden den, at Formanden ikke er juridisk uddannet, hvad han for øvrigt var indtil for ret nylig, da der ved et Formandskifte kom en Formand, der ikke er juridisk uddannet. Ærede Medlemmer ville sikkert forstaa, at da det aldrig er rart at skulle sige, at den paagældende ikke længere kan blive ved at være Formand, og at skulle tage en anden Formand, har jeg allerede af den Grund mest Sympati for det Underændringsforslag, der er stillet under Nr. 52, og som gør det muligt at lade den nuværende Formand blive siddende, men alligevel faa en juridisk uddannet Mand ind i Raadet. Men heller ikke dette regner jeg for noget stort Spørgsmaal. Jeg skal med Sindsro se paa, hvilket af Ændringsforslagene der bliver vedtaget; men min Sympati er for Ændringsforslaget under Nr. 52. Selv om de selvfølgelig kunne overvindes, bliver der dog alligevel nogle Vanskeligheder, naar man skal sætte en anden til Formand. I alle Tilfælde faa vi ved Underændringsforslaget den Plads mere, og ogsaa af den Grund vil jeg henstille at vedtage Mindretallets Underændringsforslag.

Ordføreren (Bramsen): De faldne Udtalelser fra de forskellige Sider give mig Anledning til nogle faa replicerende Bemærkninger, og jeg vil da begynde med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen), som i det hele taget var lidet tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det er blevet efter Udvalgsbehandlingen. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at vor Fabriklovgivning her til Lands er jo i den Grad fremskreden, at vi maa siges at staa mellem de allerførste Stater undtagen paa det Par Punkter, hvor det ærede Medlem og jeg blandt andet ere Forslagsstillere og ønske Forandring. Det vil derfor ikke være saa overordentlig let at finde nye Bestemmelser, som kunde gøre denne Lov til en endnu mere virksom Beskyttelseslov, end den allerede er, for dem, vi ønske at beskytte. Naar saaledes det ærede Medlem kunde ønske at beskytte Folk paa Lagre, i Butiksgerning og paa Kontorer, saa vil det ærede Medlem derved gaa væsentlig udover de Rammer, man nu en Gang ikke kan komme udover, naar Talen er om en Fabrik- og Værkstedslø, men kun ved en anden Lovgivning, og det ærede Medlem syntes ogsaa, saa vidt jeg kunde forstaa hans Tanke, at kunne gaa ind paa denne vor Anskuelse. Det bliver noget ganske andet end det, denne Lov efter sin Titel og Bestemmelse skal angaa. Dette udelukker jo ikke, at vi en anden Gang kunne komme til en maaske meget virksom Lovgivning for Lagre, Butiksgerning og Kontorer; men ved denne Lejlighed kunne vi det ikke.

Naar fremdeles det ærede Medlem beklagede, at man foreslaar at stryge Lovforslagets Bestemmelse om, at det skal kunne paabydes Arbejdsgiveren at opslaa Priskuranten for Hjemmearbejde, saa ere vi inde paa et lignende Felt. Det er meget ønskeligt, at Hjemmearbejdernes Lønvilkaar blive saa gode som muligt og navnlig ikke blive paavirkede af Mellemmænds Pengebegærighed. Det kan man have Lov for, og det har man i England en Lov for; men man kan ikke godt have Lovbestemmelse derom i en Lovgivning for Fabrikker og Værksteder, for der hører den ikke hjemme.

Hvad angaar det, der ligger indenfor Lovens Rammer, har det ærede Medlem ogsaa klaget over, at der ikke bliver givet en Frisøndag til Arbejdere, som arbejde i Sæsonarbejde. Men det ærede Medlem omtalte ikke, at der dog staaer i Lovforslaget, at mindst Halvdelen af Aarets Søndage skal den paagældende Arbejder have fri.